

vi med det samme Kjøbenhavns Kommunes Indflydelse paa Styrelsen af Kjøbenhavns Havn, thi Kjøbenhavns Kommune vælger Halvdelen af Havneraadets Medlemmer, og Kjøbenhavns Overpræsident er født Formand i Havneraadet. Men jeg tror ikke, det vil være rigtigt at lægge en forøget Magt over Kjøbenhavns Havn i den kjøbenhavnske Kommunalbestyrelses Haand. Ingen af os ved jo, hvorledes den kjøbenhavnske Kommunalbestyrelse kan komme til at se ud i Fremtiden, jeg tror ikke, at hele Danmarks Handel kan være tjent med, at Kjøbenhavns Havn efterhaanden glider over til at være afhængig af de skiftende Stemninger i Kjøbenhavns Kommune, i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. I hvert Tilfælde forekommer det mig, at det vil være ganske urigtigt at indsmugle Bestemmelser i denne Retning ved Behandlingen af en Lov som denne i Stedet for at tage Spørgsmaalet op ved en Drøftelse af Forandringer i den Lov, hvorpaa Styrelsen af Kjøbenhavns Havn hviler. Vi have derfor fra Mindretallets Side været betænkelige ved det Skridt, som her foreslaas, og vi kunne ikke indse, at vi styrke Rigsdagens Stilling ved dette Forslag. Det ærede Medlem, der talte, vilde give det Udseende af, at det hele gik ud paa at styrke Rigsdagens Stilling. Men at det at opgive en Ret, som Frihavnsloven har givet Rigsdagen og til Gengæld give Kjøbenhavns Havneraad en større Indflydelse, end det hidtil har haft, skulde være en Styrkelse af Rigsdagens Myndighed, gaar ganske over mit Begreb. Jeg ser ikke rettere, end at vi netop her ville komme til at svække Rigsdagens Stilling, og der tænker jeg ikke særlig paa den Bestemmelse i Frihavnsloven, at Selskabets Regnskaber over, hvad det har anvendt til Bygninger, skal forelægges Rigsdagen til Godkendelse, thi som Regel vil denne Bestemmelse jo ikke have stor Betydning. Men jeg maa dog protestere meget stærkt imod, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) sagde, at denne Godkendelse var fuldstændig betydningsløs, fuldstændig lige-gyldig, fuldstændig latterlig o. s. v. Sagen er jo den, at naar Rigsdagen ikke har noget at indvende mod de Dispositioner, der ere truffene ude i Frihavnen, saa vil Godkendelsen gaa let og ubemærket gennem Rigsdagen. Saaledes har det været i de foregaaende Aar, og saaledes er det ogsaa i Aar. Men hvis Rigsdagen har noget at indvende, hvis den finder, at Frihavns-selskabet leder Frihavnen i en anden Retning end den, i hvilken det efter Loven skulde

lede den, saa vil Rigsdagen jo kunne gøre sin Indflydelse gældende ved at nægte sin Godkendelse af det, der er sket, og hvis Rigsdagen gør et saadant Skridt, vil det betyde, at Frihavns-selskabet ikke derefter kan vente sig at faa Rigsdagens Samtykke til Forøgelse af sin Kapital til at drive Forretningen. Det er paa ingen Maade Tilfældet, at denne Rigsdagens Ret til at godkende, hvad der sker i Frihavnen, er noget der er latterligt eller slet ingen Betydning har. Overhovedet forekommer det mig at være en mærkværdig Maade, hvorpaa det ærede Medlem vil hævde Betydningen af Rigsdagens Beslutninger, naar han siger: det, at vi have Regnskaber til Godkendelse, har ingen Betydning, fordi vi som Regel godkende det ganske glat uden at have noget at indvende. Det, at det skal passere os, betyder jo dog, at vi kunne gøre vor Indflydelse gældende, ikke over for hvad der er sket, det kunne vi kun nægte at godkende, men over for hvad der skal ske, naar der er en Ledelse, som har gjort noget, som vi misbilliger. Men i øvrigt er dette, om det forelægges os til Godkendelse eller blot til Efterretning ikke for mig Hovedsagen, thi naar det forelægges os til Efterretning, ville vi praktisk set kunne gøre det samme Ansvar gældende lige over for Selskabet, som vi kunne gøre nu, og jeg skulde derfor ikke have noget imod den Forandring, hvis man ikke vilde opgive denne Ret for Rigsdagens Vedkommende til Fordel for Kjøbenhavns Havneraad. I øvrigt vil jeg blot til Slutning sige, at det forbavsede mig at det ærede Medlem udtalte sig, som han gjorde tilsidst, at han tillagde det at faa en saadan Bestemmelse ind i Loven en saadan Vægt, at hvis den ikke kom ind, vilde han, skønt med Beklagelse, hellere se hele Loven strande, altsaa se Forslaget om, at Frihavns-selskabet kan faa et Laan paa 2 Mill. Kr. til Udvidelse af sin Drift, standset. Det maa det ærede Medlem se, hvorledes han forsvarer lige over for sig selv og lige over for Frihavns-selskabet. Jeg for min Del kan ikke se rettere, end at det er af den største Betydning for hele den Virksomhed, som er ude i Frihavnen, at den kan fortsættes, eftersom Livet kræver det. Naar Forretningen tiltager og der ikke er Pakhusplads nok til de Forretninger, der søge Plads derude, er det nødvendigt at den faar de fornødne Midler stillet til Raadighed til at kunne modtage de Forretninger, der tilbyde sig. Og da jeg fra Udvalgets Forhandlinger ved, at Ministeren bestemt modsætter sig, at denne ny Bestemmelse